

Ah Piraye Ah

– *lemide* · 21 Haziran 2012

Kurma ayrılığın saatini bu gece başıma
koynu bükük eylülün mahur sarı sıcak sabahı
aceleci, temkinsiz
sancılı
çiğ tanesi; düş yarından sonra bağ bozuğu yüzüme
her düşüşün çatlatır damarlarımdaki isyanı
koyu kan rengine dönüştürürerir kinimi

oysa ruhumda titrettiğim bir tek sendin
titrek mücrim bedenimin yığıldığı keder dağının ardında

Suluklaşıyor; Piraye gözlerimdeki hayalin
feri sönmüş; sarhoş masalarına meze olan yıldızlar misali
ruhuma, kurumuş yaprakların kokusunu
sıvayıp geçiyor kahpe ayrılık sabahı
sendeliyor içimde esen rüzgarın senden kalan dokusu
başı dönmüş geceden kalma günahkâr şehir
vay üşüyen benim vay
sen sabır ateşinde kavurduğum al duvaklı gelinim
nikahsız bir ayrılık sokuyorsun yatağıma

Küflü
ıslak kaldırımların ağırlığı bastıkça çöküyorum içime içime
bedenimden daha yorgun,
şehrin ağaçlarının üstüme düşen gölgesi
günah yorgunu pencerelerden sızan sesler
saçılıyor karanlığın üstüne koyu siyah kasvetler
senli bir vefa bırakıyor hantal bedenimin önüne
yaslıyorum bedenimi efkar yüklü bir dağın zirvesine
seher yellerine, teslim olmuş nefesi şehrin
geçmiş bedenine ayrılığın kisvesi
gizemli sessizlikler sürer bazen
yüzümüze gözümüze bir gidişin müjdesi
kurumuş mendilimde kalan kırık güftesi
gözyaşlarımı da terk ettiğim özlemim

Ah Piraye

kutsuyor sokakları bir gidişin yolcusu
kararsız adımlarında boş vermişlik
kelimelerin altında kalmış dilim
bir gidiş uğurluyorum ellerime konmuş kızıl kına
köhne bir garın üstünde asılmış ağır serkeş bir hava
duvarlarında üşümüş asılı kimsesizliğim
çöktükçe çöküyor üstüme bu defa
kırık belli bir yılan, altı otuz banliyösünün sireni
ıslık ıslık yırtıyor çığlıkları, havadaki kasveti

Bu gece de yine bulutların sallıyor aklımı
zikzaklar çizdiriyorsun uykularıma
insaf et
susuz gecelerimde ,kanmak isteyipte kanamadığım
hayali bile hayalden öte muhabbet
erişilmesi mümkünsüz vadi,
insaf et
insaf et hadi

Dilimin direğine çektiğim isim
sen ; Piraye
saçlarında göverirdi başak
bereketlenirdi senin bastığın yerde toprak
küskünlüğünde secdeye varırdı yaprak
ah Piraye ah
bakışlarında baharı saklayan kadın
ak güvercin boynunda sabahladığım
geceleri yatağıma batan güneş

Piraye
Piraye sen
bozkırlarda koşan tayların yürek sesi
denizler ötesinin sudaki saklı mavisini
dudaklarıma bıraktığın gülüşündeki aksi
günahlarının sus payıymış bilemedim ki
bilemedim ki

Bir cesaret kiralıyorum korkak benliğime
bedenime düşen kızıl közde d/ağlanan dil
sil geçmişi aklından sil
kabire dönmüş nevir bencil
şeytanın dudağında
şeytanın dudağında son zehir
kavruk bir mazi içeri
düş artık
düş
sen düş kaderime